سال بیست و هشتم ■ شماره ۸۰۹۰ ■ پنجشنبه ■ ۸ دی ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیر مسئول: محمدحسن روزی‌طلب
جانشین مدیر مسئول و سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۲/۰۶ | اذان مغرب ۱۷/۲۰ | نیمه شب شرعی ۲۳/۲۱ | اذان صبح فردا ۵/۴۴ | طلوع آفتاب فردا ۷/۱۴

سخن روز

حضرت زهرا سلام‌الله علیها:
هر کس عبادات و کارهای خود را خالصانه برای خدا انجام دهد، خداوند بهترین مصلحت‌ها و برکات خود را برای او تقدیر می‌نماید.
(بحارالانوار: ج۶۷، ص۲۴۹، ح۲۵)

کاش صداوسیما به اندازه موسیقی و سینما به شعر و ادبیات بها بدهد

رضا اسماعیلی: فیلم و موسیقی برای مخاطب امروز نسبت به شعر جذابیت‌های بیشتری دارند اما آنها نیز وامدار شعر و ادبیات هستند. با وجود این، شعر نیز خوانندگان و خواهندگان پروپا قرصی در جامعه ما دارد. کم‌مخاطب بودن شعر و جشنوارهای ادبی، ریشه در بی‌عدالتی فرهنگی در جامعه دارد. اگر صداوسیما به همان اندازه که به موسیقی و سینما بها می‌دهد به شعر و ادبیات نیز بها می‌داد، شعر مخاطبان خود را پیدا می‌کرد. متأسفانه با آنکه شعر و ادبیات مهم‌ترین مؤلفه فرهنگ ما و هنری تمدن‌ساز و هویت‌پرور است، به هزار و یک دلیل همچنان در مظلومیت و مهجوریت به‌سر می‌برد. بارزترین نشانه این مظلومیت آن است که در معرفی یک آلبوم موسیقایی، در اکثر موارد نام شاعر ترانه‌ها در حاشیه قرار می‌گیرد! برگزاری جشنواره ملی شعر فجر گامی بلند در مسیر مظلومیت‌زدایی از هنر شعر است.

بخشی از صحبت‌های دبیر جشنواره شعر فجر در گفت‌وگو با ایسنا

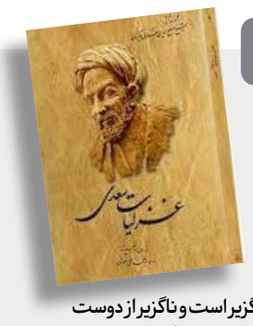

زهر چه هست گزیر است و ناگزیر از دوست
به قول هر که جهان مهر برمگیر از دوست
رضای دوست نگه دار و صبر کن سعدی
که دوستی نبود ناله و نفیر از دوست

غزلیات سعدی شیرازی

نـــگاره
رضا بدرالسماء

نهم دی بصیرت عاشورایی

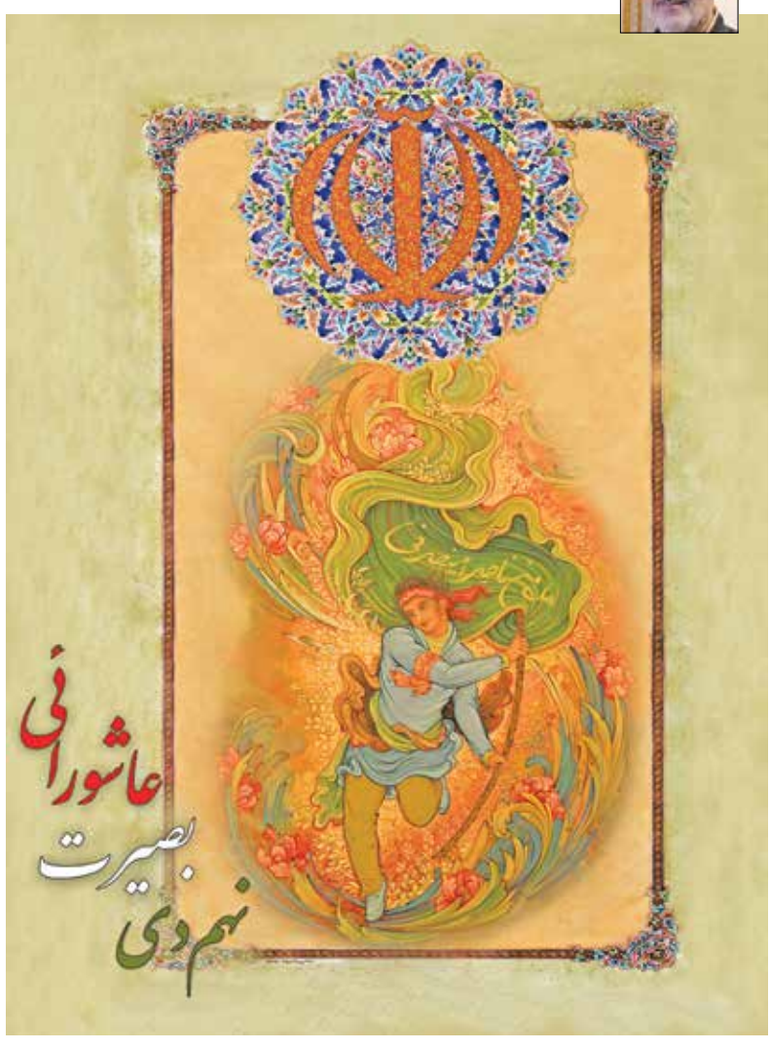

عکاسی ذهن و دیده و دل را در یک راستا قرار می‌دهد

یادداشت

مونا طاهری
مدرس و پژوهشگر هنر

هانری نوجوان از ۱۳-۱۴ سالگی با علاقه زیاد تمرین عکاسی را با دوربین کوچک کداک آغاز کرد و در هر فرصتی از لحظات خوش نزدیکانش، زندگی خانوادگی، تعطیلات یا فعالیت‌هایی که در فضای باز با دوستان پیشاهنگی‌اش انجام می‌داد عکس می‌گرفت. شاید در آن لحظات کسی فکرش را هم نمی‌کرد روزی هانری ایده «لحظه قطعی» را بدهد. هانری کارتیه برسون در ۱۹۰۸ در شانتلو زاده شد. او نخست به آموختن نقاشی پرداخت و سپس در ۱۹۳۰ به صورت جدی به عکاسی علاقه‌مند شد. تا ۱۹۳۶ مسافرت‌های بسیار کرد و پس از آن به فرانسه بازگشت و به کار فیلمسازی پرداخت. در سال ۱۹۳۱ به آفریقا سفر کرد، جایی که در میان طبیعت زندگی می‌کرد و تجربیات خود را با یک دوربین مینیاتوری ضبط می‌کرد. در آن سفر به تب سیاه مبتلا می‌شود و به فرانسه باز می‌گردد. برسون عکاسی است که در فرانسه متولد می‌شود اما به دنبال هنر عکاسی به جای جای جهان سفر می‌کند. گزاف‌گویی نیست اگر بگوییم عکس‌های مستند او سند تصویر معتبری است از اتفاقات مهم زمان او. از عکاسی و اسارت در زمان جنگ جهانی دوم تا تأسیس آژانس عکاسی اتحادیه‌ای اروپا موسوم به مگنوم با همکاری عکاس بزرگ امریکایی رابرت کاپا در سال ۱۹۴۷ بزرگ‌ترین فعالیت‌های او در آن دهه بود. تحت حمایت مگنوم، کارتیه برسون بیش از هر زمان دیگری بر عکاسی گزارشگری تمرکز کرد. سه سال بعد رد او را می‌توان در هند، چین، اندونزی و مصر یافت. سال‌های بعد به کوبا، مکزیک و روسیه سفر کرد و عکس‌های مستند خیابانی بسیاری از وقایع مهم آن کشورها ثبت کرد.

شهرت او در ۱۹۵۲ با انتشار نخستین کتاب مهم وی با نام تصاویر آنی که در امریکا با عنوان لحظه قطعی منتشر شد، به اوج رسید. کارتیه برسون عکاسی است که به آحاد بشر می‌اندیشد و نخستین عکاسی است که توجیه کاملی از نگرش خود در این خصوص به‌دست داده است. در مقدمه‌ای که بر کتاب تصاویر آنی خود نگاشته بویژه بر اهمیت این موضوع تأکید کرده است که عکاس باید در کانون تمامی امور قرار گیرد و جذب رویدادها شود. او عملاً هر گونه مفهوم مسئولیت را نفی می‌کند و اظهار می‌دارد که رویدادها خود «ضرباهنگ ساختاری شکل‌ها را پدید می‌آورند.» از دیدگاه کارتیه برسون، عکاسی که بتواند مطابق با این ضرباهنگ کار کند لحظه قطعی را خواهد یافت لحظه‌ای که در آن شکل کاملاً با موضوع خود منطبق می‌شود و ظرف و مظروف یکی می‌شوند. کارتیه برسون به محیطی تعلق داشت که در آن، برای واقع‌گرایی روانی در عرصه هنر اهمیت زیادی قائل بودند و به رمزگشایی از شخصیت دیگران می‌اندیشیدند به‌عنوان مثال رمان‌های نویسندگان واقع‌گرای فرانسوی همچون گی دو موپاسان، ارائه‌گر شخصیت‌هایی است که رازهایی در دل دارند و آکنده از آمال و آرزوهایند و پیرامون‌شان را عاداتی که به دقت حفظ شده فرا گرفته است. عکس‌های کارتیه برسون کوشش‌هایی حقیقی برای درک روح آدمی است که البته با وسیله بیانی متفاوت و تازه‌ای که همانا عکاسی است، تحقق پذیرفته است. کارتیه برسون از زمره تأثیرگذارترین عکاسان بوده است و هیچ عکاسی هرگز نتوانسته است در سبک کاری وی از او پیشی گیرد و هیچ عکاس دیگری قادر نبوده به مانند او در تمامی پیچ و خم‌های زندگی دیگران نفوذ کند. توجه به این نکته مایه شگفتی است که در حرفه‌ای مانند عکاسی که در آن دوره‌های کاری درخشان غالباً کوتاه‌مدت است او توانسته است قریحه و آفرینندگی خویش را طی زمانی بیش از نیم قرن در یک تراز حفظ کند، بدیهی است که دیدن آدمیانی که جانب احتیاط و عقل را نگاه می‌دارند همواره جالب توجه است و لذات کوچک زندگی از شماره خارج است.

بزرگ‌ترین کار کارتیه برسون این بوده که تصویر ویژه‌ای از کشور فرانسه خلق یا دست‌کم وصف کرده است. این کشور در عکس‌های او به عنوان سرزمینی که دارای مردمانی با شخصیت‌های منحصربه‌فرد، روستاییانی بدخلق و متمکن، متمولینی با ذکاوت و کودکانی شاداب، است، تصویر شده است. سرزمینی که وزنه سنت‌ها بر آن سنگینی می‌کند و کافه‌رستوران‌های پُررونق دارد و فعالیت‌های تجاری روستاهای کوچک آن در محیطی سنتی و آرام در جریان است. کارتیه برسون از کشورهای دیگر نیز همین پیام را با خود آورده و به هر کجا که رفته نشانه‌های شیفتگی، دلبستگی و سنت را یافته است؛ خواه در چین یا هند یا اندونزی یا شوروی با این همه در سرزمین‌های آن سوی دریاها کمتر امکان آن را یافته که حقایق روانی و اجتماعی را دریابد. او در مشرق زمین زیبایی صوری عظیمی را کشف کرده است.

اگر بگوییم هیچ عکاس مطبوعاتی مهمی که دارای خصوصیات کارتیه برسون باشد، در اروپا پرورده نشد، بیراهه نگفته‌ایم. در امریکا نیز عکاسی همتراز او پدید نیامد، چرا که در این کشور اعتقاد به ارزش عملی هر چیز و اندیشه‌های رؤیایی که احساسات را در درجه اول اهمیت قرار می‌دهد، سبب پیدایش گونه بسیار متفاوتی از عکاسی مطبوعاتی شد. همتایان کارتیه برسون عکاسان فرانسوی هستند که از او بسیار آموخته‌اند. شاید بتوان گفت تنها همین یک جمله او برای هر عکاس مستند بس که راه خود را در عکاسی بیابد: «هیچ چیز در این جهان نیست که یک لحظه قطعی نداشته باشد.»

هانری کارتیه برسونم در ۳ آگوست ۲۰۰۴ در سن ۹۵ سالگی در خانه‌اش در استان پروانس درگذشت. در هفته‌های بعد عمده مطبوعات بین‌المللی به وی ادای احترام کردند.

تیتر پاریزین «مرگ غول عکاس» بود و فرانکفورتر راندشو نوشت «چشم قرن بسته شد». بزرگی تیتر خبر در گذشت برسون نشان‌دهنده اهمیت جایگاه او در «معبد رسانه» است. او به یکی از چهره‌های ماندگار هنری قرن بیستم تبدیل شد. شاید گزاف‌گویی نباشد اگر بگویم در تمام سال‌های آموختنم وقتی در کلاس درس اساتید بزرگ عکاسی‌ام حاضر می‌شدم تمام‌شان هنرجویان خود را تشویق به مطالعه زندگی و دیدن عکس‌های هانری کارتیه برسون می‌کردند.

برگرفته از کتاب «عکاسان بزرگ جهان»
کتاب «تیر عکاسانه؛ زندگی و آثار هانری کارتیه برسون»

صیادان

یادداشت

شهره طاعتی
مددکار اجتماعی

از نظر تقسیم‌بندی اجتماعی شغل‌های مختلف را به گروه‌های کوچک‌تر و مشخص‌تر تقسیم می‌کنند. همین دسته‌بندی‌ها باعث می‌شود که برای هر کدام از این گروه‌های شغلی شرح وظایف خاص خودش تعریف شود. به‌دنبال تعریف شرح وظایف، دستورالعمل‌های مخصوص آن دسته نیز تعیین می‌شود. این مدل از تقسیم‌بندی‌های اداری قابل بررسی و پایش است و شاخص‌های مخصوص خودش را دارد و هرکدام به‌صورت جداگانه مورد ارزیابی قرار می‌گیرد، اما همین گروه‌های شغلی از منظر اجتماعی نیز مورد بررسی قرار می‌گیرند. این بررسی‌ها نیاز به تشخیص و دانش تجزیه و تحلیل اجتماعی دارد. افراد بررسی‌کننده باید تمامی رفتارها و عملکردهای افراد یک گروه شغلی را بدانند و بشناسند و بتوانند تحلیل کنند. بررسی اجتماعی و تحلیل اجتماعی شغل‌ها بسیار حائز اهمیت است زیرا آنها اجزای تشکیل دهنده جامعه هستند و در کل در کنار بقیه گروه‌ها، مشخصه‌های یک جامعه را نشان می‌دهند. این گروه‌ها از تعداد بسیار زیادی افراد تشکیل شده‌اند که دارای عملکردی مشترک هستند و یک سری فعالیت‌های مشترک را انجام می‌دهند. شاید بتوان گفت که در هر گروه شغلی، افراد با خصوصیات رفتاری مشترک و شاید بهتر است بگوییم رفتارهایی شبیه به هم را می‌توان دید. گروهی از مشاغل هستند که رفتار، عملکرد و منش و سبک زندگی‌شان بسیار متفاوت و گاهی اوقات بسیار نادر و شاید عجیب به نظر برسد. به‌طور مثال گروه شغلی صیادان منطقه جنوب ایران که با قایق‌های موتوری و تورهای کوچک یا سیم و قلاب به صیادی می‌پردازند، از دسته‌های شغلی دیگر متفاوت‌تر هستند. آنها از همه لحاظ چه از ساعت کاری، محیط کار، نوع ارتباط‌شان با همکاران و طبیعتی که از آن ارتزاق می‌کنند بسیار متفاوت هستند. گروه صیادان با همان ماهیگیران افرادی صبور هستند زیرا یا یاد گرفته‌اند که با صبر می‌توانند به نتیجه دلخواه‌شان برسند یا این صبوری را به‌صورت ذاتی درون خودشان دارند. ویژگی رفتاری دیگری که در این گروه می‌توان مشاهده کرد، قانع بودن به صید هر روزشان است. آنها هیچ گاه صیدی بیشتر از مقداری که در تورهای‌شان یا قلاب‌های‌شان به‌دست می‌آورند، نمی‌خواهند و به همان مقدار، چه کم و چه زیاد راضی هستند و زندگی خود را می‌گذرانند زیرا به این موضوع اعتقاد دارند که دریا و طبیعت به همین مقدار برایشان آورده و روزی دارد که به ایشان داده است و اگر بیشتر از آن را طلب کنند نوعی بی‌احترامی به دریا و طبیعت کرده‌اند. یک نوعی از رفتار در بین اکثر ماهیگیران با قایق مشترک است و آن هم نوع تبادل‌شان با دریا است. آنها از دریا درس می‌گیرند، با دریا معاشرت می‌کنند، از آن روزی می‌گیرند و غذای روزانه‌شان را تأمین می‌کنند و گاهی اوقات جان‌شان را در دریا می‌گذارند. آنها خود را به موج‌های دریا می‌سپارند، اکثر آنها دانش‌های علمی و آکادمیک راجع به شغل‌شان و دریا ندارند ولی حتی بیشتر از افرادی که دارای تحصیلات دانشگاهی هستند، امواج، بادهای دریا و جهت‌های جغرافیایی را می‌شناسند. گونه‌های آبزیان را می‌شناسند، با آنها تبادل می‌کنند، گونه‌ای را صید می‌کنند و گونه‌ای را برای زیاد شدن و حفظ محیط زیست، صید نمی‌کنند تا حفظ شوند. آنها نوعی احترام مخصوص برای دریا و جانداران درون آن قائل هستند، دریا نیز به‌عنوان طبیعت جاندار این احترام را می‌شناسد و متقابل با آنها برخورد می‌کند. انواع و اقسام داستان‌هایی که از دل دریا و ماهیگیران بیرون آمده است همگی نوعی از نگاه و معاشرت این افراد با دریا را نشان می‌دهد. می‌توان گفت که خصوصیات مشترک گروه‌های شغلی، بعضی اکتسابی است ولی بیشتر مواقع افراد آن گروه به‌صورت ذاتی دارای خصوصیات رفتاری مشترک هستند که گردهم می‌آیند و در یک مسیر قرار می‌گیرند.

وقتی بچه‌ها مشاور خانواده می‌شوند!

پیشنهاد

جبار آذین
منتقد سینما

وقتی در «خانواده» که مهد اصلی تعلیم فرهنگ و تربیت و کانون مهر و امنیت و آرامش است، مشکلی رخ می‌دهد و مناسبات گرم و صمیمی خانواده به خطر می‌افتد، نگاه‌ها، تفکرات، گفتمان‌ها و کردارهای اعضای خانواده تحت‌الشعاع قرار می‌گیرد و چنانچه مسائل و مشکلات، بهنگام و با یاری منطق و محبت و مشاوره و کارشناسی، حل و برطرف نشود، چه‌بسا تبدیل به بحران شده و اساس خانواده را مورد تخریب قرار داده و به فروپاشی آن بینجامد.

ناامیدی، افسردگی و جدایی، می‌تواند از عوارض و نابسامانی‌های فضا و محیط ناآرام خانه و خانواده باشد. در قوام و استحکام خانواده‌ها، والدین در مقام‌های سرپرست، مدیر و پدر و مادر، نقش‌های اصلی را ایفا می‌کنند و اگر این افراد به دلایل مختلف و بروز اختلاف‌ها، عامل پریشانی خانواده شوند، دیگران در قالب «ریش سفید»، «مشاور» و «روانشناس» وارد معرکه شده و می‌کوشند با کمک والدین و یافتن راهکارهای مناسب، مشکلات را به نفع پایداری و بازگرداندن آرامش به خانه و خانواده، ازمیان بردارند. این یک روال تثبیت شده خانوادگی واجتماعی سنتی و عرفی است و مانع بازشدن پای قانون به میان خانواده می‌شود. حال اگر خانواده‌ای دچار مشکل و معضل شد و راه‌های تجربه شده اجرایی نشد، یک پدیده جالب و تأثیرگذار و جذاب و انسانی، جلوه‌گر می‌شود، آن هم از سوی کسانی که دل در گرو مهر و عشق خانواده دارند، اما به دلیل سن کم، معمولاً چندان جدی گرفته نمی‌شوند؛ آری، کودکان و نوجوانان! که دست بر قضا در حل مشکلات خانوادگی از منظر عاطفی و اخلاقی، قادرند تعیین‌کننده عمل کنند و این مضمون اساسی و بنیادین فیلم خانوادگی «بام بالا» ساخته سید جمال سید حاتمی است؛ فیلمی که می‌کوشد، از وظایف و رسالت‌های اعضای خانواده با تکیه بر باورها، اعتقادها و مبانی اخلاقی و آموزه‌های دینی، عرفی و اجتماعی سخن بگوید و حضور و تأثیر ثمربخش فرزندان را در حفظ و ارتقای مناسبات خانوادگی با تمرکز بر نقش کودکان مورد توجه و اعتنا قرار دهد.

فیلم خوب و با محتوای «بام بالا» که در ترکیب داستان از تلخ‌ها و شیرین‌ها بهره برده تا نمایشگر واقع‌نمای زندگی باشد، با آنکه در ساختار، میان فیلم سینمایی و فیلم تلویزیونی در نوسان است، ولی از پردازش خوب هنری، داستانی، بازی‌ها و کارگردانی مقبول برخوردار است.

هر چند فضای عمومی «بام بالا» خانوادگی است، لیکن حضور محوری کودکان و کودکانه‌های آنها، این فیلم را یک اثر کودکانه هم می‌نماید.

«بام بالا» در اوضاع رکود تولید در سینما و بیکاری و افسردگی بسیاری از سینماگران، هنرمندان و مخاطبان که مدت‌هاست، فیلم خوب بر پرده سینما مشاهده نمی‌کنند، به دلیل توجه و اهمیت به کانون خانواده، بویژه کودکان و تولید اثری مفرح و پرنشاط و امیدآفرین، فیلمی شایسته توجه است. این فیلم ممکن است در ردیف آثار درجه یک خانوادگی و کودکانه قرار نگیرد، اما بدون‌شک در میان فیلم‌های خوب، با محتوا و شادمانه کودکانه، خانوادگی و اجتماعی جای دارد.

شرک در عبودیت خطر بزرگی که سعادت انسان را تهدید می‌کند

آیین

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

توحید زیربنای تمامی ادیان الهی و منظور از آن در بعد عبودیت، پرستش و بندگی خالصانه خداست. در وهله اول این کار امری ساده و در دسترس به نظر می‌آید، اما دستیابی به آن و پالودن عمل از انواع شرک با دشواری و پیچیدگی‌های بسیاری روبه روست. شرک در عبودیت بیش از سایر مراتب آن، سعادت انسان را تهدید می‌نماید. درتعالیم اسلام از شرک به عنوان خطری بزرگ یاد شده و فرد مسلمان به لسان وحی از آن برحذر داشته شده است. «قضاء حتمی و حکم منجز پروردگار تو این است که غیر از خدا هیچ کس را بندگی نکنی.» (سوره اسرا آیه ۲۳)

سویه دیگر توحید وبندگی خداوند، آزادی از قید بردگی و بهره‌دهی است. زیرا خداوندانسان را چنان آفریده که آزاد باشد. آزاد زیست کند و انسانیت خویش را در پرتو آزادی محافظت نماید. بدین ترتیب معنای دیگر توحید رهایی از طوق رقیت غیر خداست. چرا که انسان حق ندارد خود را بنده این و آن ساخته و با تن دادن به تبعیت محض از هم نوع خود شرف انسانی را پایمال کند. حضرت علی (ع) دروصیت خود به امام حسن مجتبی می‌فرماید: «ولا تکن عبد غیرک و قد جعلک الله حرّا» فرزند عزیز، بنده دگران مباش که خداوند تو را آزاد آفریده است. (نهج البلاغه نامه۳۱) بسیاری از مردم در مسیر زندگی برسردواهی شرک و توحید در عبودیت قرار می‌گیرند و اغلب براثر سستی درایمان یا جهل وندانی از صراط مستقیم توحید منحرف شده وراه شرک را پیش می‌گیرند. آنان به بندگی غیرخدا تن می‌دهند و با این کار ناروا موجبات سقوط و تباهی معنوی و احیاناً مادی خویش را نیز فراهم می‌آورند.

برای آنکه از خطربزرگ شرک برکنار بمانیم و به عوارض شوم آن دچار نشویم لازم است، معنی توحید، شرک و عبودیت را بهتر بشناسیم واز هدف عالی دین در این باره آگاهی بیشتری به دست آوریم و بکوشیم خود را بروفق آن ساخته، عقاید و اعمال خویش را با توحید مورد نظرمکتب اسلام تطبیق دهیم. توحید که از آن به عنوان صراط مستقیم خداوندی هم یاد می‌شود، مجموع تعالیمی است که به پیامبر گرامی اسلام(ص) وحی شده و ضمن آن مردم به پیروی ازاوامرالهی سوق داده می‌شوند. کنار آن تذکر داده شده که شیطان دراین مسیر به راهزنی نشسته و همواره درکمین است. درهرحال مرحله عبودیت و بندگی آن است که آدمی ذات اقدس الهی را عبادت نماید وغیر از او هیچ موجودی را شایسته پرستش نداند. موضوع توحید بدان حد از اهمیت است که پیامبران کار خود را با مبارزه با پرستش‌های مشرکانه ودعوت به یکتاپرستی آغاز می‌کردند. ایمان به خدا اگر به شرک آلوده باشد ایمنی‌بخش و نجات‌دهنده نیست وانسان را از فساد اخلاقی و اعمال غیرانسانی باز نمی دارد. البته گفتنی است که منظور از عبادت غیر خدا، سجده بردن برآستان مخلوقاتی از جنس خودمان نیست. بلکه منظور فرمانبرداری واطاعت ازکسی است که خواسته و فرمانش بروفق فرمان الهی نیست. دین از این نوع اطاعت و فرمانبرداری به شرک یاد کرده و تقبیح نموده وعقل را ملاک و راهنمای تشخیص آن قرار داده است. براین اساس اطاعت غیر خدا وبرخلاف رضای الهی در قرآن کریم و روایات معصومین طرد و محکوم شده است. امام صادق دراین ارتباط می‌فرماید:«مقصود از عبادت غیر خدا رکوع و سجود بنده نیست، بلکه منظور اطاعت و فرمانبرداری از مردان صاحب مقام است، زیرا هرکس مخلوقی را در معصیت خالق اطاعت کند به عبودیت وی تن داده و او را بندگی کرده است.»

براساس منطق توحید، پیروان اسلام مکلفند درمقام عبادت موحد باشند. کلام وحی نیزشرک درعبادت را از شرک دراطاعت جدا کرده و می‌گوید:« بیشتر مردم به خدا ایمان نمی‌آورند. مگر آنکه با وجود ایمان مشرکند.»(سوره یوسف آیه ۱۰۶) امام باقر (ع) در توضیح این آیه می‌فرماید:«شرک مردمانی که دراین آیه به آن اشاره شده، شرک درفرمانبرداری است نه شرک درپرستش که درآن صورت با دین فرد ناسازگارخواهد بود.»

بنابراین مؤمن موحد که می‌خواهد درمسیر توحید گام بردارد، بایستی دروهله اول تعالیم اسلام را به درستی فراگرفته و شرک و توحید و مرز میان این دو را بداند تا بتواند به دستورات الهی جامه عمل پوشاند و از شرک برکنارماند. دوم آنکه خویش را به اطاعت از خداوند متعهد و ملتزم سازد و کورکورانه تسلیم ومقهورکسی نباشد واوامر آنان را که مورد رضا و پسند خداوند نیست اطاعت نکند.

عکس نوشت

یازدهم دی ماه ۱۴۰۱ هجری شمسی مصادف است با روز اول ژانویه یا شروع سال ۲۰۲۳ میلادی. خبرگزاری ایرنا گزارش تصویری از حال و هوای این روزهای شهر تهران در آستانه سال جدید میلادی و در فاصله میلاد حضرت مسیح (ع) تا آغاز سال ۲۰۲۳ منتشر کرده که هموطنان ارمنی کشورمان با خرید نمادها و تزئینات ویژه کریسمس و غبارروبی کلیسا و مراکز عبادت خود به استقبال سال نو می‌روند.

فضای مجازی

جنب وجوش‌ها برای جشنواره تئاتر و سینمای فجر شروع شده و در بخش تئاتر، اهالی حوزه نمایش وارد فاز جشنواره منطقه‌ای شده‌اند و قرار است حدود بیست اثر از نمایش‌هایی هم که در این جشنواره روی صحنه می‌روند به جشنواره تئاتر فجر راه پیدا کنند. با هم مروری کنیم به اخبار حوزه فرهنگ، ادب و هنر.

■ **تئاتر**

از امروز تئاتر منطقه‌ای جشنواره فجر امسال در کرمانشاه کلید خورد و تئاتری‌ها وارد فصل پیشابرگزاری این جشنواره شدند. بهمن پارسا آرا نویسنده و کارگردان نمایش «به گمنوم ماه اومده بود» که به‌عنوان یکی از نمایش‌های برگزیده جشنواره تئاتر استان مرکزی در بیست و هفتمین جشنواره تئاتر منطقه‌ای در کرمانشاه که اولین استان میزبان این جشنواره است، حضور دارد، در بخشی از گفت‌وگو با «ایران تئاتر» به اهمیت این جشنواره اشاره کرده و گفته «به گمنوم ماه اومده بود» فرصت مناسبی برای معرفی زادبوم من است. او می‌گوید: «در این اثر به‌طور مستقیم به سفر عاشقانه و معنوی از اراک به جبهه‌های دفاع مقدس و از آنجا به شهر مقدس مشهد اشاره شده است. قطار مستقیم اراک - مشهد که همراهی‌کننده روند دراماتیک داستان است، می‌تواند فرصت خوبی برای به تصویر کشیدن شهروندان این زادبوم و علاقه‌شان به موضوع موردنظر نمایشنامه باشد و از طرف دیگر در بخش‌های مختلف این نمایش از لهجه‌ها و گویش‌های مختلفی که عموماً در منطقه اراک و استان مرکزی به کار برده می‌شود، استفاده شده است.»

■ **سینما مستند**

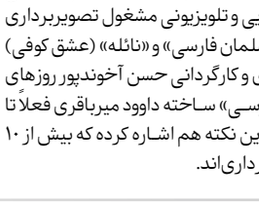

خبرگزاری مهر خبر داده که مستند سینمایی «صد سال تطور» با پژوهش و کارگردانی عباس صالح مدرسه‌ای و با حضور ادگاردو روبین (سهیل اسعد) به‌عنوان راوی وارد مرحله فیلمبرداری شده است. این اثر به روند تحولات خاص تاریخی طی صد سال گذشته می‌پردازد و به‌دنبال موشکافی رویدادهای عمیق و حساس قرن گذشته است. تحقیق و پژوهش این مستند بیش از دو سال به طول انجامیده است و در ادامه همکاری‌های مشترک کارگردان و راوی، شخصیت‌های علمی، دینی و سیاسی در این مستند حضوری متفاوت دارند. برخی عوامل این پروژه عبارتند از حسین اسدی‌زاده مشاور کارگردان، امیرحسین قلندری و علی وفایی تصویربردار، علیرضا رهبر صدابردار، باقر مهرآبادی تدوین، عباس فرامرزی عکاس، خانه هنرمندان امروز مجری طرح و محمد رضا مکرمی برنامه‌ریز و مدیر تولید. همچنین ادگاردو روبین که نام سهیل اسعد را بر خود گذاشته است، علاوه بر اجرای برنامه تلویزیونی «محیا»، در حال حاضر دبیری جشنواره فیلم عمار را هم برعهده دارد.

■ **تئاتر**

در خبرها آمده که نمایش میدانی «جانفدا» از امروز با موضوع زندگی سردار مقاومت سپهبد حاج قاسم سلیمانی روی صحنه می‌رود. این روایت که دی ماه امسال در بوستان ولایت شهر تهران اجرا می‌شود، سیری در زندگانی پر برکت مرد خستگی‌ناپذیر میدان‌های جهاد، سردار سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی است. «جانفدا» به تهیه‌کنندگی علی اسماعیلی و کارگردانی حسن بزرا، محصول مکتب «حاج قاسم» و سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که توسط مؤسسه هنری رسانه‌ای سیمای قفقنوس اجرا می‌شود. این نمایش میدانی از ۸ لغایت ۲۵ دی ماه ۱۴۰۱، هر شب ساعت ۱۹ در بوستان ولایت شهر تهران میزبان مخاطبین است. علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه و رزرو بلیت خود، به سامانه NAMATICKET.IR مراجعه نمایند.

■ **جهان تصویر**

شهرک غزالی یکی از معروف‌ترین شهرک‌های سینمایی ایران است که فیلم‌ها و سریال‌های زیادی در آن ساخته شده است و حالا هم مهدی میرچی مدیر این شهرک در گفت‌وگو با ایسنا خبر داده که در حال حاضر بیش از ۱۵ پروژه سینمایی و تلویزیونی که شامل فیلم، سریال و برنامه‌های تلویزیونی هستند، در این شهرک مستقر و مشغول به کار هستند. میرچی گفته «در حال حاضر سه فیلم سینمایی «متروپل»، «بهشت تبهکاران» و «آیینه» در این شهرک سینمایی و تلویزیونی مشغول تصویربرداری است. همچنین تصویربرداری سریال‌های الف ویژه‌ای همچون «سلمان فارسی» و «نائله» (عشق کوفی) همچنان ادامه دارد. سریال «نائله» به تهیه‌کنندگی سعید سعدی و کارگردانی حسن آخوندپور روزهای پایانی تصویربرداری‌اش را می‌گذراند اما مجموعه «سلمان فارسی» ساخته داوود میرباقری فعلاً تا مدت‌ها کارش در شهرک ادامه خواهد داشت. البته میرچی به این نکته هم اشاره کرده که بیش از ۱۰ برنامه تلویزیونی هم در این شهرک دکور دارند و مشغول تصویربرداری‌اند.